

วรรณคดีและถาวรวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ปัจจุบันจะเห็นได้ว่าประเทศไทยกำลังเร่งรัดพัฒนาประเทศอย่างกว้างขวาง ทั้งในด้านการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคม ทั้งนี้เพื่อให้ประชากรของชาติที่เพิ่มขึ้นทุกปี ได้มีความอยู่ดีกินดี การที่ประเทศไทยได้มีการพัฒนาอย่างกว้างขวาง เป็นเหตุให้มีการนำความเจริญทางด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนาประเทศ ทำให้เกิดการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนกำลังคนระดับกลางขึ้น ปัญหานี้จำเป็นจะต้องขจัดให้หมดสิ้นไป เพื่อช่วยให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้

เอกวิทย์ ณ ถลาง^๑ ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า

ประเทศไทยกำลังต้องการ ขยายตัวในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษามากที่สุด เพราะผู้ที่มีการศึกษาระดับนี้ให้ผลตอบแทนทาง เศรษฐกิจกับประเทศในอัตราสูง คุณภาพของประชากรและกำลังคนของประเทศจะเจริญขึ้นหรือทรุดต่ำลงเพียงใดขึ้นอยู่กับคุณภาพของการมัธยมศึกษาเป็นส่วนใหญ่

ดังนั้นการผลิตกำลังคนระดับกลางให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอกับความต้องการของประเทศ จึงตกเป็นภาระหน้าที่ของกรมสามัญศึกษา การที่จะปรับปรุงคุณภาพและเพิ่มปริมาณนักเรียนมัธยมศึกษา มีสิ่งที่จะต้องพิจารณาอยู่หลายประการคือ หลักสูตร แบบเรียน การบริหารโรงเรียน การใช้อาคารสถานที่ และครู เป็นต้น

---

^๑เอกวิทย์ ณ ถลาง, "ทัศนะบางประการเกี่ยวกับบุคคลโบายการศึกษา," รายงานการประชุมทางวิชาการ ครั้งที่ ๑ (พระนคร: กรมสามัญศึกษา, ๒๕๑๑), หน้า ๒๒.

ในด้านการบริหารโรงเรียน พน์ส หันนาคินท์^๑ ได้กล่าวถึงการดำเนินงาน
ของโรงเรียนไว้ว่า

ครูใหญ่เป็นตัวจักรสำคัญที่จะทำให้โรงเรียนเจริญก้าวหน้า เป็นผู้นำในการบริหารงาน
จึงต้องประกอบด้วยคุณสมบัติอันดีทั้งส่วนตัว และคุณสมบัติทางวิชาชีพ มีความสามารถ
ในการบริหารงานบุคคลคือ ครู ; . . . จะต้องจัดการวางกำลังครูอย่างมีประสิทธิภาพ
กล่าวคือ บรรจงครู เขาทำหน้าที่ต่าง ๆ อย่างเหมาะสมกับความสามารถและ
ความสนใจของแต่ละคน เพื่อให้การดำเนินงานของโรงเรียนเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
รวดเร็ว และประหยัดทั้งกำลังงาน กำลังทรัพย์ แต่ได้ผลเต็มที่ตามความมุ่ง
หมายที่ตั้งไว้

วิลล์ เฟรนช์ และคณะ^๒ กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า

โรงเรียนที่มีการจัดการและบริหารดี คือโรงเรียนที่มีการส่งเสริมให้คณะครูมีลักษณะ
ผู้นำที่ดี เพราะครูทุกคนมีความสามารถและความสนใจในอาชีพครูร่วมกัน ภาระกิจ
ของครูใหญ่ที่สำคัญเกี่ยวกับการบริหารบุคลากร คือ ต้องรู้สมรรถภาพและความสนใจ
ของครู ทั้งนี้เพื่อให้แต่ละคนได้ทำงานที่เขาสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ
และในการเลือกบุคลากรนั้นครูใหญ่ควรปรึกษาผู้ช่วยครูใหญ่หรือหัวหน้าสายวิชาด้วย

รูสเซนีย์ นาคทรพ^๓ ได้ให้ข้อคิดในการส่งเสริมคุณภาพของการเรียนการสอน
ไว้ว่า "การจัดตัวบุคคลให้ทำการสอนอย่างมีประสิทธิภาพควรคำนึงถึงหลักการ คือ ให้สอน
ตามความถนัดของผู้สอน ความจำเป็นและความต้องการของโรงเรียนให้ได้สัดส่วนกัน"

^๑พน์ส หันนาคินท์, หลักการบริหารโรงเรียน (พระนคร: สำนักพิมพ์วัฒนา
พานิช, ๒๕๑๓), หน้า ๖๑.

Will French, Dan J. Hull, and B.L. Dodds, American
High School Administration: Policy and Practice (New
York: Rinehart and Company, ๑๙๕๑), p. ๑๖๒.

^๓รูสเซนีย์ นาคทรพ, "ข้อคิดในการส่งเสริมคุณภาพของการเรียนการสอน,"
ใน เอกสารการสัมมนาศึกษานิเทศก์ (พระนคร: กรมวิสามัญศึกษา, ๒๕๑๓), หน้า ๘.
(อัครสำเนา)

นอกจากนี้จากเอกสารของกรมวิสามัญศึกษา^๑ เกี่ยวกับด้านการบริหารโรงเรียนสรุปได้ว่า การบริหารโรงเรียนที่ดีย่อมทำให้เกิดกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนเรื่องการเรียนรู้ การสอนมีประสิทธิภาพดีด้วย ดังนั้นการจัดการบริหารบุคคลจึงเป็นเรื่องสำคัญมาก โรงเรียนต้องสามารถจัดครูเข้าสอนได้เหมาะสมกับวุฒิ ความสามารถ และความถนัดของแต่ละบุคคล สภาพการทำงานของครูควรมีการส่งเสริมกำลังใจ และความสามัคคี ครูใหญ่จะต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับครูภายในโรงเรียน และทราบปัญหาของครู

ครูเป็นบุคคลที่มีความสำคัญรองลงมาจากครูใหญ่ คุณภาพการสอน ความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียนขึ้นอยู่กับความสามารถของการบริหารงานของครูใหญ่ รวมกับคุณภาพของครูในโรงเรียนนั้น ครูนับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญ ดังที่ ก่อ สวัสดิพิพาณิชย์^๒ กล่าวไว้ในบทความเรื่อง การมัธยมศึกษาในประเทศไทย ว่า "ครูเป็นผู้ดำเนินงานโรงเรียน นับว่าเป็นบุคคลสำคัญที่จะบันดาลให้งานสำเร็จหรือไม่ ดังนั้นปัญหาเกี่ยวกับครูจึงควรได้รับการพิจารณาเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเกี่ยวกับรายได้ของครู คุณภาพของครู และสวัสดิการของครู"

การปฏิบัติของครูจะดีหรือไม่เพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง ชำรง บัณฑิต^๓ ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญในการทำงานของครูว่า "ครูจะ

^๑กรมวิสามัญศึกษา, สภาพการมัธยมศึกษา (พระนคร: กรมวิสามัญศึกษา, ๒๕๑๒), หน้า ๑๗.

^๒ก่ สวัสดิพิพาณิชย์, "การมัธยมศึกษาในประเทศไทย," ใน ประมวลบทความการวางแผนการศึกษาและพัฒนากำลังคน (พระนคร: สำนักงานวางแผนการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๑๑), หน้า ๗๘. (อัครสำเนา)

^๓ชำรง บัณฑิต, "เศรษฐกิจการศึกษากับการจัดการศึกษาในปัจจุบัน," ใน ประมวลบทความการวางแผนการศึกษา อันฉบับที่ ๑๓ (พระนคร: สำนักงานวางแผนการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๑๑), หน้า ๕๕. (อัครสำเนา)

ทำงานได้ผลดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง อาทิ ชั่วโมงในการทำงาน จำนวนนักเรียนที่ครูต้องสอนต่อสัปดาห์ วุฒิของครู สวัสดิการ สภาพะการทำงาน และ ประสิทธิภาพในการทำงาน"

จากการประชุมทางวิชาการ เรื่อง "ครูกับเสถียรภาพของประเทศ" ที่ประชุม ได้พูดถึงปัญหาเรื่องครูที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่ ซึ่งบุญเจือ ไชยภักดิ์ และวีระ อัมพันสุข^๑ ได้รวบรวมและเขียนไว้เป็นบทความตอนหนึ่งว่า ". . . ในปัจจุบันนี้ยังใช้ครูไม่เต็มที่ เพราะครูไปทำหน้าที่อย่างอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยตรง เช่น ใช้ในงาน บริการและธุรการเสียมาก ทำให้ขาดกำลังในการสอน"

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

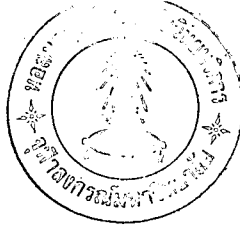
การวิจัยในประเทศ

ผลงานการวิจัยภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการใช้ครูนี้ ได้มีผู้วิจัยไว้หลายท่าน ผลงานการวิจัยดังกล่าวสามารถแยกออกได้เป็น ๒ ประเภท คือ การวิจัยเพื่อสำรวจอัตราการ ทำงานของครู คำนการสอน และงานด้านอื่น ๆ ตลอดจนสวัสดิการและขวัญครู และการวิจัยเกี่ยวกับการลาของครู ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำผลงานการวิจัยมาเสนอตั้งต่อไปนี้

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ กองวางแผนการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ^๒ ได้ศึกษา และสำรวจอัตราการทำงานของครูและครูใหญ่ในโรงเรียนอาชีวศึกษา โรงเรียนรัฐบาล

บุญเจือ ไชยภักดิ์ และวีระ อัมพันสุข, ประมวลบทความเกี่ยวกับการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา (พระนคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์, ๒๕๑๓), หน้า ๔๔๔.

Ministry of Education, Educational Planning office,
Current and Projected Secondary Education Programmes for
Thailand(Bangkok: Thai Beab Rien Press, ๑๙๖๗), p. ๑๘๓.

และโรงเรียนราษฎร์ ระดับมัธยมศึกษาทั่วประเทศ โดยศึกษาเฉพาะงานด้านการสอน และงานด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการสอน ได้แก่ งานธุรการ บริหาร ห้องสมุด และแนว ผลการวิจัยพบว่า อัตราการสอนของครูเฉลี่ย ๑๖.๗๖ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ งานประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการสอนเฉลี่ย ๘.๘๕ ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ นงนุช สารากรณ์^๑ ได้ศึกษาลักษณะงานของครูใน โรงเรียนมัธยมส่วนกลาง ผลการวิจัยสรุปได้ว่า อัตราการสอนของครูในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ที่สอนทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย เป็น ๑๘, ๑๘, และ ๑๘ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตามลำดับ อัตราการทำงานของครูซึ่งหมายถึงด้านการสอนและงานอื่น ๆ ได้แก่การปกครอง ธุรการ และแนว และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ เป็น ๒๒, ๒๔ และ ๒๓ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ตามลำดับ และในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ นิตยพรณ ชูวาพิทักษ์^๒ ได้ศึกษาการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนมัธยมส่วนภูมิภาค ผลของการวิจัยสรุปได้ว่า ค่าเกณฑ์ปกติของการปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดใหญ่ไม่แตกต่างกัน คือ ๑) โดยเฉลี่ยครูทำหน้าที่สอน ใช้เวลาปฏิบัติงานสัปดาห์ละ ๒๐ ชั่วโมง ๒) โดยเฉลี่ยครูทำหน้าที่บริหารใช้เวลาปฏิบัติงานสัปดาห์ละ ๑๘ ชั่วโมง ๓) โดยเฉลี่ยครูทำหน้าที่บริการทำงานสัปดาห์ละ ๑๒ ชั่วโมง นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ที่ทำหน้าที่บริหารและบริการยังต้องทำหน้าที่สอนด้วย คือ ฝ่ายบริหารของโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ต้องทำการสอนเท่ากันสัปดาห์ละ ๑๐ ชั่วโมง ฝ่ายบริการของโรงเรียนขนาดเล็กและ ขนาดใหญ่ต้องสอนสัปดาห์ละ ๑๘ และ ๑๘

^๑นงนุช สารากรณ์, "การศึกษาลักษณะงานของครูในโรงเรียนมัธยมส่วนกลาง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๓).

^๒นิตยพรณ ชูวาพิทักษ์, "การปฏิบัติงานของครูในส่วนภูมิภาค" (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๔).

ชั่วโมงตามลำดับ

สำหรับการวิจัยเกี่ยวกับการลาของครูนั้น อุทัย เกษตายนนท์^๑ ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความสูญเสียค่าทางการศึกษาอันเนื่องมาจากวันลาของครูโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมวิสามัญศึกษา ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูลาป่วยมากที่สุด รองลงมาตามลำดับ คือ ลากิจ ลาคลอคนคร ลาอุปสมบท ลาศึกษาต่อและดูงาน คิดเฉลี่ยแล้วทั้ง ๒ เพศ ครูลาคนละ ๑๐ วันต่อปี รัฐต้องเสียเงินไปให้เฉพาะครูที่ลาคนละ ๓๕๓.๕๐ บาทต่อปี ส่วนของค้ประกอบบางประการที่ทำให้การลาของครูแตกต่างกันนั้นพบว่า ภาวะการสมรส จำนวนบุตร ที่อยู่อาศัย การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม โรคประจำตัว ตำแหน่งเงินเดือน รายได้ของครอบครัว รายได้พิเศษ และเพศของครูใหญ่นั้น มีส่วนทำให้ครูลาแตกต่างกันไปมากกว่าอย่างอื่น และครูที่อยู่บ้านเช่ามีวันลามากกว่าครูที่อาศัยอยู่ในบ้านประเภทอื่น ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ จำปี อุเงิน^๒ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การลาของอาจารย์วิทยาลัยครูในพระนครและธนบุรี ปีการศึกษา ๒๕๑๓ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การลาทุกประเภทโดยเฉลี่ยแล้วจากสมัยลาคนละ ๑๕ วันต่อปี ลาป่วยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ลากิจ ลาคลอค ลาศึกษาต่อ และลาอุปสมบท ส่วนการลาระคมราชการทหารและการลาไปประกอบพิธีฮัจย์ ๗ เมืองเมกกะ ไม่มีผู้ใดลาเลย จำนวนวันลาโดยเฉลี่ยแต่ละประเภทไม่เกินกว่าที่ทางราชการได้กำหนดไว้ จำนวนอาจารย์ที่ลาแต่ละประเภทของการลาไม่มีความสัมพันธ์กับเพศ ภาวะการสมรส อายุราชการ อายุจริง และวุฒิ ส่วนจำนวนเงินที่รัฐเสียไปเนื่องจากการลาของอาจารย์

^๑อุทัย เกษตายนนท์, "การศึกษาความสูญเสียค่าทางการศึกษา อันเนื่องมาจากวันลาของครูโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมวิสามัญศึกษา ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ปี พ.ศ. ๒๕๐๔" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกบริหารและนิเทศการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๐).

^๒จำปี อุเงิน, "การลาของอาจารย์วิทยาลัยครูในพระนครและธนบุรี ปีการศึกษา ๒๕๑๓" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๕).

รวมทั้งสิ้น ๓๕๒,๘๐๕.๒๔ บาท โดยเฉลี่ยรัฐจ่ายให้อาจารย์ที่ลาคนละประมาณ ๘๓๓.๕๓ บาทต่อปี

การวิจัยในต่างประเทศ

ผลงานการวิจัยในต่างประเทศที่ผู้วิจัยนำมาเสนอต่อไปนี้มีลักษณะทำนองเดียวกันกับผลงานการวิจัยภายในประเทศ คือ เป็นการวิจัยเพื่อสำรวจอัตราการทำงานของครู ในด้านการสอนและงานอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการสอน และการวิจัยเกี่ยวกับการลาของครู ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำผลงานการวิจัยมาเสนอดังต่อไปนี้

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๒ มิลาน โบเกอร์ แดดี^๑ ได้ศึกษาอัตราการทำงานของครูในเนบราสกา จูเนียร์ไฮสกูล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบอัตราการสอนของครูที่สอนเต็มเวลาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกับค่าปกติวิสัยของชาติ โดยไม่รวมครูบริหาร คีษานิเทศก์ ครูแนะแนว ครูพิเศษ และครูที่ไม่ได้ทำการสอน ผลของการวิจัยปรากฏผลว่า อัตราการสอนของครูสูงกว่าค่าปกติวิสัยของชาติเพียงเล็กน้อย และในปีเดียวกันนั้น ออสติน จอห์น แมทธิลดา^๒ ได้สำรวจอัตราการทำงานของครูในจูเนียร์คอลเลจ แห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย ผลของการวิจัยสรุปได้ว่า ๑) ในวิทยาลัย ๒๓ แห่งจากจำนวนทั้งสิ้น ๓๕ แห่ง ครูมีอัตราสอนโดยเฉลี่ย ๑๕ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ๒) ครูส่วนมากมีความพอใจที่จะสอน ๑๕ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ๓) ครูส่วนมากให้ข้อเสนอแนะว่าโดยเฉลี่ยครูควรสอน ๑๕ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และควรถือเป็นเกณฑ์มาตรฐานในการกำหนดอัตราการสอนของครู และควรมีจำนวนนักเรียนประมาณ ๓๐ - ๓๕ คน

Milan Bowker Dady, "Teacher Load in Selected Nebraska Junior High School," Dissertation Abstracts (April ๑๙๖๒): ๓๔๘๓-๓๔๘๔.

^๒Austin John Mattila, "Teacher Load in California Public Junior Colleges," Dissertation Abstracts ๒๒ (April ๑๙๖๒): ๓๔๘๔.

ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๙๗๒ วอลเตอร์ อัลเบิร์ต คอนเลย์^๑ ได้ศึกษาอัตราการ
ทำงานของครูทางด้านกฎหมายและอาชีพ เพื่อแจกแจงหัวข้อกฎหมายที่มีผลต่องานและ
กิจกรรมของครู และศึกษาความคิดเห็นของครูต่ออัตราการทำงานของครู ผลการวิจัย
สรุปได้ดังนี้ ๑) ตำแหน่งครูถูกจ้างในรัฐแคลิฟอร์เนีย เป็นลูกจ้างประเภทมีสัญญาจ้าง
๒) คณะกรรมการการปกครองเป็นผู้กำหนดหน้าที่การงานของครู ๓) ศาลไม่มีอำนาจ
ที่จะเข้ามายุ่งเกี่ยวกับการกำหนดหน้าที่การงานของครู ๔) การกำหนดหน้าที่การงาน
ของครูต้องประกอบด้วยเหตุผล ๕) งานประจำของครู อัตราการทำงานของครู ไม่
ควรมีขอบเขตเพียงสอนในห้องเรียนเท่านั้น ๖) กิจกรรมและอัตราการทำงานของครู
ในแต่ละปีควรถูกกำหนดไว้ในสัญญาจ้าง และ ๗) ครูควรได้รับค่าจ้างพิเศษเมื่อทำงาน
เพิ่มจากงานประจำ

สำหรับการวิจัยเกี่ยวกับการลาของครูนั้น บี.เอฟ.พิตเทนเจอร์^๒ ได้สำรวจ
ผลการปฏิบัติของระบบโรงเรียนในอเมริกาปี ค.ศ. ๑๙๕๒ ซึ่งมีจำนวน ๑,๗๓๖ คำบัล
แสดงให้เห็นว่ามีโรงเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่งที่จ่ายเงินให้ครูเนื่องจากการลา เพื่อ
การประชุมทางวิชาการ การเจ็บป่วย การตายอย่างกะทันหันของสมาชิกในครอบครัว
และการไปเยี่ยมโรงเรียนอื่น แต่มีข้อยกเว้นว่าการลายุ่งจะต้องไม่เกิน ๒-๓ วัน
และการลาหยุดเนื่องจากคลอดบุตรโดยทั่ว ๆ ไปแล้วทางโรงเรียนไม่จ่ายเงินให้
และในปี ค.ศ. ๑๙๕๐-๑๙๕๑ มีรายงานจาก ๗๑ คำบัลว่า มีการยอมให้ลาไปศึกษาต่อ
หรือปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น และมีร้อยละ ๒๑ ที่มีการจ่ายเงินเดือนให้ทุกเดือน และ

^๑Walter Albert Condley, "The Legal and Professional Aspects of the teacher's workload," Dissertation Abstracts ๓๓ (August ๑๙๗๒): ๕๑๘.

^๒B.F. Pittenger, Local Republic School Administration (New York: McGraw-Hill Book Co., ๑๙๕๑), p.๑๗๑-๑๗๒.

จากรายงานการวิจัยของสมาคมการศึกษาแห่งชาติอเมริกา^๑ ในปี ค.ศ. ๑๙๖๕ สรุปได้
 ว่า รัฐต่าง ๆ ๓๓ รัฐ ในสหรัฐอเมริกา มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการอนุญาตให้จ่ายเงินให้
 กับครูที่หยุดสอน เนื่องจากความเจ็บป่วยหรือมีธุระส่วนตัว โดยมีข้อตกลงระหว่างคณะ
 กรรมการโรงเรียนกับคณะครู ดังนี้คือ ๑) ใน ๒๖ รัฐ กับที่ วอชิงตัน ดี.ซี. จ่ายเงิน
 เดือนเต็มให้กับครูที่ขาดสอนเพราะป่วยและลาได้ ๑๐ วัน ๒) รัฐเทนเนสซีกับเวอร์จิเนีย
 ต้องจัดหากองทุนสำหรับครูที่ขาดสอนเพราะป่วย ๓) รัฐอลาบามา มิสซิสซิปปีและเนวาดา
 ให้คณะกรรมการโรงเรียนรับผิดชอบโปรแกรมการลาของครู นอกจากรัฐมิสซิสซิปปีให้
 ออกพระราชบัญญัติกำหนดวันที่จะลาได้ ๔) รัฐคาโรไลนาเหนือ คณะกรรมการได้อนุญาต
 ให้ครูได้รับเงินเดือน เงินทดแทนที่ให้ลาได้เต็มละ ๕ วัน รัฐมิชิแกน และรัฐเนบราสก้า
 ไม่มีพระราชบัญญัติที่แน่นอนว่าจะจ่ายเงินให้กับครูที่ลาป่วย แต่รัฐเหล่านี้จัดหาทุนสำหรับ
 ผู้ป่วย ซึ่งอาจป่วยทั้งทางร่างกายและจิตใจ ให้เป็นไปตามกฎหมายแห่งรัฐเนบราสก้า
 ส่วนรัฐแมสซาชูเซต ให้เฉพาะครูที่ป่วยเป็นวัณโรค สรุปแล้วรัฐต่าง ๆ ส่วนมากอนุญาต
 ให้ครูลาได้อย่างมาก ๑๐ วันใน ๑ ปี

จากเอกสารอ้างอิงดังที่กล่าวมาข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่าทั้งนักการศึกษาไทย
 และนักการศึกษาต่างประเทศ ต่างก็เห็นความสำคัญของการใช้ครูเป็นอย่างยิ่ง และ
 ต่างก็ได้ให้ความคิดเห็นหรือได้ทำการวิจัยในแง่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ครู ดังที่
 ได้รวบรวมมาเสนอไว้แล้ว ผู้วิจัยจะทำการวิจัยเรื่อง การใช้ครูในระดับมัธยมศึกษา
 ซึ่งผลของการวิจัยนี้อาจนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการจัดสรรงบประมาณ และวางแผน
 การศึกษา ตลอดจนการปรับปรุงคุณภาพของการใช้ครูต่อไป

^๑National Educational Association, "State Sick
 Leave Provision for Teachers," NEA Research Bulletin